

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122348945
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:6122348945.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v spore žalobcu: UBC 2020, k.s., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, značka správcu: S 2009, ako správca úpadcu: Silverside, a.s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpený advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie istiny 2.296,96 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanej náhradu trov konania zo strany žalobcu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu (spoločnosť Silverside, a.s.) sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy istiny vo výške 2.296,96 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 427,16 eura a príslušenstvom špecifikovaným v predmetnej žalobe, ako aj náhrady trov konania od žalovanej.

2. Žalobu odôvodnil nasledovne:

Predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou spotrebiteľské úvery bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

Žalovaná je fyzická osoba, ktorej predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 469856384 uzavretej dňa 07.12.2017 medzi predchodcom žalobcu a žalovanou (ďalej len „Zmluva“) poskytol spotrebiteľský úver nasledovne: istina: vo výške 3.000,00 eur (článok II. Zmluvy), zmluvný úrok vo výške: 19,28 % p.a. (článok II. Zmluvy) (ďalej len „Úver“). Žalovaná Úver k dnešnému dňu nesplatila.

Predchodca žalobcu na základe Zmluvy poskytol žalovanej Úver. Žalovaná sa zaviazala splácať Úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 78,29 eura. Žalovaná sa dostala so splácaním Úveru do omeškania.

Predchodca žalobcu upomienkou č. 1 zo dňa 01.06.2018, 02.05.2018, 02.07.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky Úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov predchodcu žalobcu a súčasne upozornil žalovanú, že si predchodca predchodca žalobcu uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania.

Predchodca žalobcu výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 30.07.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky Úveru a súčasne upozornil žalovanú, že (i) si predchodca žalobcu od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov predchodcu žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s

jej úhradou bude žalovaná v omeškaní so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, predchodca žalobcu môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy. Žalovaná si poslednú výzvu prevzala dňa 08.02.2018.

Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním Úveru: Predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy), predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy), predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bude vyčíslená ku dňu zosplatnenia Úveru od prvého dňa omeškania.

Predchodca žalobcu oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy zo dňa 07.03.2022 (i) oznámil žalovanej, že ku dňu 07.03.2022 predchodca žalobcu pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky (Úveru) zo Zmluvy a (ii) predchodca žalobcu vyčíslił výšku dlžnej sumy na sumu 3.854,11 eura a súčasne (iii) vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného Úveru). Predchodca žalobcu zároveň upozornil žalovanú na to, že v prípade, ak žalovaná dlžnú sumu (sumu zosplatneného Úveru) nezaplatí v stanovenej lehote, predchodca žalobcu si dlžnú sumu voči žalovanej uplatní súdnou cestou – oznámenie o zosplatnení tak možno považovať aj za predžalobnú výzvu. Žalovaná si oznámenie o zosplatnení pohľadávky neprevzala v odbernej lehote – zásielka bola uložená na pošte dňa 17.03.2022.

Nakoľko bola žalovaná v omeškaní so splácaním Úveru po dobu dlhšiu ako 3 (slovom: tri) mesiace: Predchodca žalobcu v zmysle ust. článku IX. bod 3. Zmluvy vyhlásil dňa 07.03.2022 okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa Zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti (tzv. zosplatnenie Úveru), predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného Úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy), predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného Úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy), predchodca žalobcu má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia Úveru od prvého dňa omeškania.

S prihliadnutím na skutočnosti vymedzené v bode V. žaloby, predchodca žalobcu uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplatenie istiny, zmluvných úrokov, zmluvnej pokuty, úrokov z omeškania, nákladov za vystavenie listovej upomienky, ako aj náhradu trov konania.

3. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 23.06.2022, doručenou právnomu zástupcovi predchodcu žalobcu dňa 28.06.2022, vyzval právneho zástupcu predchodcu žalobcu, aby v lehote 15 pracovných dní od doručenia tejto výzvy opravil návrh na vydanie platobného rozkazu v časti uplatňovaných úrokov z omeškania tak, aby boli v súlade s právnymi predpismi, t. j. tak, aby boli úroky z omeškania uplatnené len z istiny bez príslušenstva.

4. Predchodca žalobcu v písomnej reakcii na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica pristúpil k oprave žaloby v časti úrokov z omeškania, a to tak, že sú uplatňované len z istiny bez príslušenstva.

5. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní pod sp. zn.: 38Up/933/2022 dňa 08.07.2022 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Následne bola vec postúpená Okresnému súdu Rožňava na ďalšie konanie.

6. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že návrh predchodcu žalobcu považuje za nedôvodný. Sumu vo výške 2.296,96 eura spolu s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky neuznáva. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4695638406 bola uzatvorená dňa 07.12.2017 s výškou úveru 3.000,-eur. Vzhľadom na spotrebiteľskú vec, nakoľko je predmetná zmluva spotrebiteľskou zmluvou, žiadala súd, aby zmluvu podrobil súdnej kontrole.

Žalovaná má za to, že úroková sadzba vo výške 19,28 % je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Priemerná úroková sadzba bánk za rok 2017 v 4. štvrtroku 2017 sa pohybovala na 9,62 %. V zmluve je stanovená viac ako dvojnásobne, preto má žalovaná za to, že také dojednanie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa a je neplatné.

Ani zmluvná podmienka uvedená v čl. IX ods. 1 zmluvy týkajúca sa zmluvnej pokuty nebola individuálne dojednaná. Žalovaná nemala možnosť ovplyvniť jej výšku, nakoľko je súčasťou zmluvy. Je však zrejmé, že tieto zmluvné dojednania sú vopred pripravené, sú formulárové a neumožňujú žiadny zásah do ich obsahu. Znenie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu. Zmluvná pokuta je neprimeraná, keďže dlžník je

povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď je v omeškaní s úhradou zosplatených záväzkov (čl. IX ods. 4 zmluvy). K obdobnému záveru dospeli aj Okresný súd Rožňava v rozhodnutí vydanom vo veci 12Csp/46/2016 dňa 10.05.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach vo veci 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018, ktorý určil totožné zmluvné ustanovenie predpripravené spoločnosťou predchodcu žalobcu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto absolútne neplatnú.

Žalovaná v podanom odpore ďalej poukázala na to, že ak veriteľ zosplatnil úver ako vyplýva zo žaloby dňa 07.03.2022, je zosplatenie úveru dňa 07.03.2022 v rozpore so zmluvou čl. IX ods. 3, podľa ktorého ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy stali splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu. Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

Z uvedeného postupu predchodcu žalobcu podľa žalovanej vyplýva, že dňa 30.07.2018 jej predchodca žalobcu zaslal Poslednú výzvu s upozornením, že môže pristúpiť k zosplateniu úveru, pričom z predžalobnej výzvy vyplýva, že predchodca žalobcu evidoval 31 omeškaných platieb. Z predpisu úhrad žalovanej vyplýva, že sa dostala do omeškania prvýkrát 26.06.2019 a k zosplateniu došlo až 07.03.2022. Žalovaná má preto za to, že k zosplateniu nedošlo v súlade so zákonom a predchodca žalobcu požaduje nárok nedôvodne.

Žalovaná ďalej poznamenala, že úver splácala ako mohla, ako jej to z príjmu vychádzalo. Má handikepovaného syna, o ktorého sa musí starať. Pracuje ako predavačka v Dobšinej s príjmom cca 600,00 eur. Ak by súd žalovanú zaviazal na úhradu dlžnej sumy, žiadala o umožnenie splátok po 30,00 eur, nakoľko zo svojho príjmu nemôže splatiť ani jednorázovo a ani vo vyššej splátke.

Záverom citujúc ust. § 11 ods. 2 a § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy zdôraznila, že v zmysle cit. ust. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

7. Predchodca žalobcu v rámci vyjadrenia k podanému odporu uviedol, že tvrdenia žalovanej obsiahnuté v ňou podanom odpore namieta, a to z dôvodu, že sú zavádzajúce a klamlivé. Žalovaná žiadne zo svojich tvrdení nepreukazuje relevantnými dôkazmi, a preto má predchodca žalobcu za to, že ide o špekulatívne tvrdenia.

Žalovaná podľa predchodcu žalobcu tvrdí, že výška úrokovej sadzby dojednaná v Zmluve sa prieči dobrým mravom, a preto je dojednaná neplatne. Predmetné predchodca žalobcu namieta, nakoľko aj toto tvrdenie je zjavne nesprávne a zavádzajúce, a tiež ničím nepodložené. Predchodca žalobcu si v tejto súvislosti dovoľuje uviesť, že zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné dojednania, t. j. ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) sú v Zmluve dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo samotného obsahu Zmluvy. Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru je parameter, ktorý je právom regulovaný (t. j. jeho maximálnu výšku stanovuje Ministerstvo financií SR). Jediná odplata, ktorá bola v Zmluve dojednaná za poskytnutý Úver je zmluvný úrok. Výška dojednaného zmluvného úroku pritom vstupuje aj do výpočtu RPMN. Ako vyplýva z článku II. Zmluvy, RPMN bola určená vo výške 20,56 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 12,99 % a odplata podľa OZ bola určená vo výške 19,28 %. Predchodca žalobcu si k tomuto dovoľuje uviesť, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017 – platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2017 do 15.02.2018 (pozn. Zmluva bola uzatvorená dňa 07.12.2017) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 20,56 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Predchodca žalobcu si zároveň dovoľuje uviesť, že čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu predchodca žalobcu odkazuje na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur bola priemerná RPMN stanovená vo výške 12,99 %, teda v rovnakej výške ako bolo uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva a všetky zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi.

Predchodca žalobcu ďalej poukázal na to, že dobré mravy ako inštitút možno aplikovať na právne vzťahy najmä v prípadoch absencie právnej úpravy v tej-ktorej právnej veci. V danom prípade je však prípustná výška sadzby zmluvného úroku jednoznačne upravená príslušnými právnymi predpismi.

Nemožno preto uzavrieť, že úroková sadzba, ktorá je dojednaná plne v súlade so všetkými príslušnými právnymi predpismi je v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdenia žalovanej sú preto zjavne nesprávne a v priamom rozpore so záväznými stanoviskami Ministerstva financií SR, a v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). V nadväznosti na uvedené predchodca žalobcu poukázal na skutočnosť, že tvrdenie žalovanej o tom, že výška úrokovej sadzby dojednaná v Zmluve sa prieči dobrým mravom je nedôvodné. Ako predchodca žalobcu preukázal v obsahu tohto vyjadrenia, sadzba zmluvného úroku dojednaná v zmluve bola dohodnutá plne v súlade so všetkými príslušnými právnymi predpismi.

Žalovaná podľa predchodcu žalobcu tvrdí, že predchodca žalobcu nemá nárok na uplatňovanú zmluvnú pokutu, nakoľko žalovaná ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetné tvrdenie žalovanej predchodca žalobcu odmieta, nakoľko je nesprávne. Predchodca žalobcu má za to, že zmluvná pokuta je v zmluve dojednaná plne v súlade so zákonom. Zmluvná pokuta je dohodnutá v súlade s príslušnými právnymi predpismi a s odkazom na článok IX. ods. 2 Zmluvy možno zhodnotiť, že výška zmluvnej pokuty je uplatnená v súlade s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády“)/ resp. dojednanie o zmluvnej pokute doslovne kopíruje ustanovenia Nariadenia vlády. Predchodca žalobcu si súčasne dovoľuje uviesť, že ani samotný OZ nezakazuje dojednanie zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných podmienok, ktoré upravuje ust. § 53 ods. 4 OZ. Predchodca žalobcu poukázal na ust. § 544 ods. 1 a ods. 2 OZ, ktoré upravuje: „ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda“ a „zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.“ S premietnutím citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka na Zmluvu možno konštatovať, že (i) zmluvná pokuta bola dojednaná písomne (článok IX. ods. 1., 2. a ods. 4. Zmluvy) a (ii) bola určená výška pokuty (článok IX. ods. 1., 2. a ods. 4. Zmluvy). Dojednanie zmluvnej pokuty je tak plne v súlade s OZ, nakoľko je zmluvná pokuta v Zmluve vymedzená presnou výškou. Predchodca žalobcu tiež uviedol, že aj Najvyšší súd Slovenskej republiky judikuje, že dojednanie zmluvnej pokuty vo formulárových a spotrebiteľských zmluvách je prípustné. Je teda zrejmé, že podľa súčasnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, ako aj podľa existujúcej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je dojednanie zmluvnej pokuty prípustné aj vo formulárových zmluvách. Všeobecná definícia neprijateľnej podmienky je vymedzená v ust. § 53 ods. 1 OZ, podľa ktorého spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo sa rozumie pod „značnou nerovnováhou“, to možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok upravených v ust. § 53 ods. 4 OZ. Za značnú nerovnováhu treba považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu) alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. A teda, reflektujúc ustanovenia OZ a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, možno uzavrieť, že zmluvnú pokutu je možné v spotrebiteľskej zmluve dojednať, táto (výška zmluvnej pokuty) však nesmie byť neprimeraná. Inými slovami, súdy v rámci analýzy prijateľnosti zmluvnej podmienky (obsahujúcej dojednanie povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu) musia analyzovať primeranosť výšky zmluvnej pokuty a až na tomto základe môžu súdy vysloviť názor ohľadne platnosti takéhoto dojednania. A teda, zákonný a judikatúrou potvrdený algoritmus posúdenia platnosti dojednania povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu vo formulárovej zmluve, ktorou je aj zmluva, je nasledovný: (i) zistenie – nie je / je dojednaná povinnosť spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu vo formulárovej zmluve? – ak nie, nemá význam posudzovať; ak áno, súd nemôže uzavrieť, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná / dojednanie neplatné, ale nasleduje ďalší krok súdnej analýzy, a to analýza primeranosti výšky zmluvnej pokuty; (ii) zistenie – nie je / je zmluvná pokuta primeraná? – ak nie, táto zmluvná pokuta je neprijateľná / dojednanie je neplatné; ak áno, táto zmluvná podmienka nie je neprijateľná / dojednanie je platné. V prípade, ak podľa predchodcu žalobcu vyššie uvedený algoritmus premietneme na príslušné ustanovenia zmluvy, možno zhodnotiť, že: (i) povinnosť spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu je dojednaná, (ii) dojednanie zmluvnej pokuty je primerané – o predmetnom tvrdení svedčí fakt, že článok IX. ods. 2. Zmluvy doslovne kopíruje príslušné ustanovenia Nariadenia vlády. V prípade, ak zmluvné ustanovenie doslovne kopíruje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, nemožno uzavrieť, že dojednanie zmluvnej

pokuty je neprimerané, práve naopak, je jednoznačné, že dojednanie zmluvnej pokuty je primerané a takéto dojednanie nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá je dojednaná v zmluvnej dokumentácii predchodcu žalobcu, je primeraná, svedčí napríklad aj rozsudok Krajského súd v Banskej Bystrici zo dňa 14.11.2019, č. k.: 43Co/70/2019-207 (ďalej len „Rozsudok KS v BB“), kde Krajský súd v Banskej Bystrici v bodoch 64., 65., 66 a 67. odôvodnenia Rozsudku KS v BB jednoznačne judikoval, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluvnej dokumentácii predchodcu žalobcu je primerané, súladné s príslušnými právnymi predpismi a nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedeného je tak podľa predchodcu žalobcu nepochybné, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve je platné a tvrdenie žalovanej o neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemôže obstať.

Žalovaná namietala aj platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, nakoľko podľa názoru žalovanej predchodca žalobcu nedodržal podmienku uvedenú v článku IX ods. 1 zmluvy, resp. postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Predmetné tvrdenie žalovanej predchodca žalobcu namieta, nakoľko je úplne zavádzajúce a zároveň nesprávne. Predchodca žalobcu poukázal na obsah žaloby a na prílohy žaloby, a to konkrétne na nasledovné dokumenty: Posledná výzva zo dňa 30.07.2018 + doručka, Oznámenie o zosplatnení Úveru zo dňa 07.03.2022 + doručka. Predchodca žalobcu má za to, že vyššie uvedenými dokumentmi, ktoré tvoria prílohy žaloby, predchodca žalobcu jednoznačne preukázal, že žalovanú vyzýval na úhradu dlhu, a taktiež že Oznámenie o zosplatnení úveru bolo žalovanej doručené v súlade s právnymi predpismi. Predchodca žalobcu má za to, že postup vyplývajúci z článku IX ods. 3 Zmluvy, ktorý je zároveň postupom podľa ustanovenia § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. OZ bol v predmetnom prípade dodržaný. Na tomto mieste považuje predchodca žalobcu za potrebné vyjadriť sa k aplikácii ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorý je z pohľadu predchodcu žalobcu potrebné posudzovať ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 565 OZ. Ust. § 53 ods. 9 OZ bolo zavedené do slovenského právneho poriadku s účinnosťou od 01.11.2008 (v tom čase ako ods. 8) novelou – zákonom č. 379/2008 Z. z., ktorým sa novelizoval OZ. Osobitnú úpravu odseku 8 a nevyhnutosť jej prijatia z vecného hľadiska zákonodarca odôvodnil nasledovne: „Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských veciach podľa § 565 Občianskeho zákonníka vytvára v praxi neprimerané situácie. Obdobne, ako je tomu v iných krajinách Európskej únie navrhuje sa použitie práva na zaplatenie celej dlžnej sumy až uplynutím šiestich mesiacov, alebo až v súvislosti s aspoň čiastočným omeškaním najmenej šiestich splátok. Týmto nie je dotknutá možnosť účastníka spotrebiteľskej zmluvy uplatňovať dlžné splátky; nemôže však v neprimerane krátkej dobe žiadať celý dlh naraz.“ V danom prípade sa jedná o odôvodnenie potreby prijatia navrhovaného znenia, ktoré bolo čiastočne odlišné od konečného schváleného znenia; zmysel však zostáva rovnaký, a to poskytnúť spotrebiteľovi dostatočný časový rámec na zaplatenie omeškanej sumy a ochrániť ho pred príliš skorým využitím práva zo strany dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky naraz, v dôsledku čoho by spotrebiteľ stratil výhodu splátok. Z pohľadu predchodcu žalobcu teda nie je sporné, že ust. § 53 ods. 9 OZ je vo vzťahu k ust. § 565 OZ potrebné vnímať a posudzovať ako lex specialis. Uvedené podporuje tiež systematické zaradenie jednotlivých ustanovení, keď ust. § 53 ods. 9 OZ je zaradené v piatej hlave prvej časti (VŠEOBECNÉ USTANOVENIA) OZ označenej ako SPOTREBITEĽSKÉ ZMLUVY, kým ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené v prvej hlave ôsmej časti (ZÁVÄZKOVÉ PRÁVO) Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka všeobecných ustanovení o záväzkoch. Predchodca žalobcu má za to, že na strane zákonodarcu došlo k chybe, keď v ust. § 565 OZ ponechal pôvodné znenie, vrátane jeho druhej vety, ktorá znie: „Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Pokiaľ totiž predchodca žalobcu chce splniť podmienku uvedenú v lex specialis – ust. § 53 ods. 9 OZ, teda podmienku uplynutia 3 mesačnej lehoty od splatnosti splátky, logickým výkladom je potrebné dospieť k záveru, že pri pravidelných mesačných splátkach túto lehotu objektívne nemôže stihnúť, pretože najbližšia nasledujúca splátka je splatná o 30, resp. 31 dní. Vzhľadom k tomu, že v prípade rozporu je potrebné aplikovať špeciálnu normu, ktorou nepochybne je norma upravujúca spotrebiteľské zmluvy, ust. § 565 OZ za súčasnej aplikácie ust. § 53 ods. 9 OZ je možné použiť len v tej miere, v ktorej neodporuje špeciálnej právnej norme. Predchodca žalobcu má teda za to, že druhú vetu ust. § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. Na základe uvedeného má predchodca žalobcu za to, že je jeho právom nie povinnosťou vyhlásiť mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru, a to bez časového obmedzenia. Uvedené podporuje tiež účel prijatej novely zákona, ktorou bolo ust. § 53 ods. 9 OZ zapracované do právneho poriadku, a ktorá mala za účel zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime ust. § 565 OZ. Spotrebiteľia sa totiž podľa názoru zákonodarcu stávali objektmi svojvoľne dodávateľov, kedy títo bezbreho využívali a častokrát aj zneužívali toto zákonné ustanovenie a výkon práv dodávateľov nabral tzv. zrýchlený proces. Predchodca žalobcu by teda konal v prospech spotrebiteľa, ak by nevyhlásil predčasnú splatnosť hneď pri prvom omeškaní s úhradou riadnej splátky (aj napriek dodržaniu zákonných podmienok v ust. § 53 ods. 9 OZ). Predmetné tvrdenie žalovanej preto predchodca žalobcu považuje za nedôvodné.

8. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie predchodcu žalobcu k podanému odporu odkázala na ňou podaný odpor s tým, že na jeho písomnom obsahu zotrúva. K vyjadreniam predchodcu žalobcu týkajúcim sa úroku žalovaná uviedla, že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol dojednaný úrok z úveru vo výške 19,28 % ročne. Porovnaním výšky úrokovej sadzby uvedenej a dohodnutej v zmluve a výšky úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska je možné zistiť, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 9,55 % ročne. V konkrétnom prípade dohodnutá výška predstavuje viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na takýto nepomer presahujúci viac ako 2 – násobok výšky úrokovej sadzby pri obdobných úveroch v rozhodnom období bankami je podľa názoru žalovanej dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Vzhľadom na neplatné dojednanie nemôže vzniknúť právo na plnenie. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Žalovaná poukázala aj na právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu vyššej inštancie týkajúce sa posudzovania úrokov z úveru rozporných s dobrými mravmi – viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami predstavuje 19,28 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 9,55 %. Ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. S poukazom na uvedené preto predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku z úveru, je potrebné posúdiť tak, že spotrebiteľský úver medzi predchodcom žalobcu a žalovanou je bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch z úveru vyhodnotiť ako neplatnú.

K vyjadreniu o zmluvnej pokute žalovaná uviedla, že predchodca žalobcu sa zároveň podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata zmluvnej pokuty, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere v článku IX. bod 1 obsahovala dojednanie, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplata zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Teda v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka bolo medzi stranami zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomne dohodnuté, že porušenie povinnosti žalovanej ako dlžníka splácať predchodcovi žalobcu ako veriteľovi poskytnutý úver bolo zabezpečené zmluvnou pokutou. Žalovaná poukázala na § 53a Občianskeho zákonníka a s tým súvisiacu skutočnosť, že predchodca žalobcu je v prípade vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, rovnako tak domáhania sa nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/99/2018 zo dňa 10.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 CoCsp/23/2020 zo dňa 29.04.2021 plynie, že nimi bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok veriteľa Silverside, a.s. v zmluve so spotrebiteľom v obdobnom prípade nasledovne: „Súd určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere zo dňa 21.12.2017 uzatvorené medzi predchodcami žalobcu v 1. a 2. rade a žalovaným uvedené v Článku IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení: „Ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplata zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“ a v Článku IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení: „V prípade omeškania dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má veriteľ právo požadovať zaplata zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako.“ sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.“

Aplikujúc § 53a Občianskeho zákonníka v obdobnom prípade strán sporu, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej spotrebiteľ s využitím rovnakej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (článok IX body 1, 4 spotrebiteľskej zmluvy) možno konštatovať, že veriteľ si v tomto prípade v rozpore s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka uplatňuje nárok na zaplata zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Porušenie tejto povinnosti zo strany dodávateľa nemôže viesť k inému záveru len k zamietnutiu žaloby v časti zmluvnej pokuty.

Okrem iného zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, neboli medzi stranami individuálne dojednané, pričom dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa náležitosti jej dojednanie tak, ako to predpokladá § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podmienka individuálneho dojednanie v písomnej podobe by bola splnená v prípade, ak by zmluva obsahovala podpis zmluvných strán aj pri tých ustanoveniach časti zmluvy, ktoré sa vzťahujú práve k zmluvnej pokute. Žalovaná mala za to, že pokiaľ však bola zmluva podpísaná iba ako celok, nemožno dojednanie o zmluvnej pokute v nej obsiahnuté považovať za platné, nakoľko vo vopred pripravenom texte absentuje vôľa žalovanej dohodnúť sa na jej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, teda urobiť takýto právny úkon (písomná dohoda zmluvných strán o zmluvnej pokute). Ak by aj predchodca žalobcu tvrdil, že mala žalovaná možnosť sa s obsahom zmluvy oboznámiť ešte pred jej podpisom, nepreukazuje, že v prípade, ak by mal akékoľvek námietky k výške zmluvnej pokuty alebo k výške nákladov, ktoré sa zaviazal zaplatiť, že by mu bol spotrebiteľský úver poskytnutý. Na základe uvedeného je preto potrebné dospieť k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je platným dojednaním v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom takéto dojednanie zároveň spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je potrebné žalobu aj v časti zmluvnej pokuty zamietnuť.

K platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalovaná uviedla, že právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (§ 565 OZ) mohol predchodca žalobcu uplatniť najneskôr do 25. augusta 2018 po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky splatnej dňa 25. mája 2018. Omeškanie splátky splatnej 25. mája 2018 vyplýva z predloženej upomienky I. zo dňa 01.06.2018 a poslednej predžalobnej výzvy zo dňa 30.07.2018. To znamená, že ak veriteľ uplatnil právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 OZ pre nezaplacenie splátky splatnej 25. mája 2018, potom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ musel s predčasným vyhlásením úveru čakať 3 mesiace (jún, júl, august). Právo predčasne zosplatiť úver však mohol veriteľ len do najbližšie splatnej splátky 25. septembra 2018 (§ 565 OZ). A k v danom prípade predchodca žalobcu uplatnil toto právo (§ 565 OZ) až dňa 7. marca 2022, ako to vyplýva z dôkazu o Predžalobnej výzve na zaplacenie a oznámenia o zosplatení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 469 856 384, potom veriteľ nepostupoval v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Uvedený postup predchodcu žalobcu nebol v súlade so zákonom, pretože veriteľ bol časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace za predpokladu, že omeškanie s touto splátkou trvá. Predčasné zosplatenie úveru je v danom prípade neplatné pre rozpor so zákonom, konkrétne s § 565 OZ. Pohľadávka zo zmluvy teda nebola splatná a dôsledkom nesplnenia povinnosti predchodcu žalobcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu – vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

Žalovaná poznamenala, že od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ešte uhradila predchodcovi žalobcu sumu 260,00 eur. Podľa predložených platieb k žalobe tak predchodcovi žalobcu spolu uhradila sumu 1.821,45 eura.

V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, s ohľadom na finančnú situáciu žalovanej a nemožnosť žalovanej nájsť si aj iné zamestnanie, nakoľko sa musí starať o svojho hendikepovaného syna, žiadala žalovaná umožniť splácať záväzok vo výške 30,00 eur, pretože požadovaným jednorazovým plnením by sa dostala so svojím synom do ešte nepriaznivejšej situácie v akej sa nachádza.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto žalovaná považovala návrh predchodcu žalobcu za nedôvodný vo veci samej a navrhla, aby súd žalobu predchodcu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

10. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že žalovaná po podaní žaloby uhradila sumu 650,- eur, a preto žalobu ohľadom istiny v tejto časti žalobca berie späť. Žalobca naďalej trval na zaplacení istiny 1.646,96 eura a v ostatnej časti trval na nárokoch, ktoré boli uplatnené v žalobe, na zaplacení zmluvného úroku, zmluvnej pokuty a úroku z omeškania tak, ako to bolo uvedené v žalobe. Žalobca trval na písomnom odôvodnení žaloby.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložil listiny – platobnú disciplínu k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.10.2023 a prehľad prijatých splátok úveru, z čoho vyplýva celková suma 2.211,45 eura, výška splatenej istiny 1.353,04 eura, splatenie úroku 858,41 eura, neuhradený zostatok istiny 1.646,96 eura a neuhradený zmluvný úrok 838,99 eura.

Žalobca tiež poznamenal, že zotrváva na svojom vyjadrení k podanému odporu, že zosplatenie úveru nie je povinnosťou žalobcu ale je to jeho právo za splnenia zákonných podmienok

11. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že na úhradu úveru celkom zaplatila 2.211,45 eura (POZN. žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní potvrdil, že nerozporuje úhradu 2.211,45 eura na úhradu úveru zo strany žalovanej). Úhradu spláca tak, ako jej to finančná situácia umožňuje. Momentálne má príjem zo zamestnania vo výške 780,- eur čistého príjmu a dostáva 200,- eur z titulu osobnej asistencie, nakoľko sa stará o svojho dospelého invalidného syna, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Syn dostáva invalidný dôchodok vo výške 220,- eur. Všetky mesačné výdavky žalovanej činia 950,- eur a takto na živobytie im, žalovanej a jej synovi zostáva 300,- eur. Z tohto dôvodu spláca úver tak, ako to vyplýva z prehľadu splátok.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu: Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 469856384 zo dňa 07.12.2017, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby – spotrebiteľov účinným od 01.07.2017, platobnou disciplínou k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 469856384, upomienkou č. 1 zo dňa 02.05.2018 spolu s doručenkou, upomienkou č. 1 zo dňa 01.06.2018 spolu s doručenkou, upomienkou č. 1 zo dňa 02.07.2018 spolu s doručenkou, poslednou výzvou zo dňa 30.07.2018 spolu s doručenkou, predžalobnou výzvou na zaplatenie a oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 469856384 zo dňa 07.03.2022 spolu s doručenkou, najvyššou prípustnou výškou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrtrok 2017, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/71/2019 – 207 zo dňa 14.11.2019, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, fotokópiou občianskeho preukazu, fotokópiou pasu, potvrdením o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016, daňovým priznaním za rok 2016, prehľadom vykázanej pracovnej činnosti, výpisom z bankového účtu za obdobie od 01.08.2017 do 31.08.2017, výpisom z bankového účtu za obdobie od 01.10.2017 do 31.10.2017, výstupom z registra úverov, výstupom z registra insolvenčných.

13. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 469856384 zo dňa 07.12.2017 uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 3.000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 78,29 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky 25.01.2018 a termínom konečnej splatnosti 25.12.2022, doba trvania zmluvy bola dohodnutá na dobu určitú do 25.12.2022. Celková čiastka na zaplatenie 4.697,40 eura. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,56 %, výška úrokovej sadzby 19,28 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,99 %, odplata 19,28 %.

14. Z článku IX. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

15. Z článku IX. bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškanie od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

16. Z článku IX. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatnenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatnenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

17. Z Poslednej výzvy zo dňa 30.07.2018 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že napriek zaslanej listovej upomienke ku dňu 30.07.2018 predchodca žalobcu neeviduje úhradu mesačných

splátok vo výške 156,58 eura. Okrem toho ku dňu 30.07.2018 evidoval predchodca žalobcu voči žalovanej aj nárok na náhradu nákladov za vystavenie listových upomienok v celkovej výške 13,00 eur, podľa platného Sadzobníka poplatkov spoločnosti Silverside, a.s. Zároveň žalovanú upozornil, že od omeškania s úhradou mesačných splátok v predpísanom termíne splatnosti si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním s úhradou dlhu, a to zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Predchodca žalobcu naposledy vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy mesačnej splátky, ktorá bola ku dňu 30.07.2018 vo výške 172,89 eura v lehote do 3 dní odo dňa doručenia predmetnej poslednej výzvy. Záverom predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace, spoločnosť Silverside, a.s. môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pripojená doručienka preukazuje, že predmetná posledná výzva bola žalovanej doručená dňa 02.08.2018.

18. Z predžalobnej výzvy na zaplatenie a oznámenia o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 469 856 384 zo dňa 07.03.2022 vyplýva, že nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátky/tok úveru (viď príloha) o viac ako 3 (tri) mesiace, spoločnosť Silverside, a.s. jej týmto oznámila, že na základe dohody obsiahnutej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, v súlade s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka spoločnosť Silverside, a.s. využíva svoje zákonné právo a pristupuje k zosplatneniu pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ku dňu 07.03.2022. Zároveň žalovanej oznámila, že v dôsledku zosplatnenia pohľadávky spoločnosť Silverside, a.s. eviduje voči žalovanej ku dňu zosplatnenia pohľadávky dlžnú sumu vo výške 3.854,11 eura, ktorá pozostáva z nasledovných nárokov: istina úveru vo výške 2.296,96 eura, zmluvné úroky vo výške 838,99 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžných splátok úveru v sume 235,07 eura, zmluvná pokuta vo výške 10 % ročne z dlžných splátok úveru v sume 470,09 eura a ostatné záväzky vyplývajúce z neuhradených poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov vo výške 13,00 eur. Záverom spoločnosť Silverside, a.s. žalovanú vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3.854,11 eura, a to do 14 (štrnástich) dní odo dňa doručenia tohto oznámenia s upozornením, že ak dlžnú sumu žalovaná neuhradí riadne (v plnej výške) a včas (v stanovenej lehote) (i) bude povinná uhradiť spoločnosti Silverside, a.s. úroky z omeškania a zmluvnú pokutu z celej dlžnej istiny úveru a to až do dňa jej úplného zaplatenia, (ii) spoločnosť Silverside, a.s. si dlžnú sumu uplatní voči žalovanej súdnou cestou. Pripojená doručienka preukazuje, že predmetná predžalobná výzva bola žalovanej doručená dňa 17.03.2022.

19. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022, zverejneného v Obchodnom vestníku 29.09.2022 vyplýva, že ním bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, konkurz uznaný za insolvenčné konanie a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovená JUDr. Alexandra Molnárová, so sídlom kancelárie Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, zn. správcu 1749.

20. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 04.10.2022, zverejneného v Obchodnom vestníku 10.10.2022 vyplýva, že ním bol namiesto JUDr. Alexandry Molnárovej, so sídlom kancelárie Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava do funkcie správcu úpadcu Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 ustanovený JUDr. Jaroslav Jakubčo, so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica. 13. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 09.03.2023 vyplýva, že ním bol odvolaný JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD. so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, zn. správcu: 1680 z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 a zároveň bolo odvolanému správcovi uložené vykonávať činnosti súvisiace s výkonom funkcie správcu, najmä činnosti týkajúce sa správy a ochrany majetku, ktorý podlieha konkurzu, a to až do ustanovenia nového správcu.

21. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 24.04.2023, zverejneného v Obchodnom vestníku 04.05.2023 vyplýva, že ním bola do funkcie správcu úpadcu Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 ustanovená spoločnosť UBC 2020, k. s., so sídlom kancelárie Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, zn. správcu: S 009.

22. V zmysle ust. § 290 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

23. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 469856384 uzavretú dňa 07.12.2017 medzi predchodcom žalobcu a žalovanou súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

27. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022 sp. zn. 31K/25/2022 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu - spoločnosti Silverside, a. s., pričom v zmysle uznesenia zo dňa 24.04.2023 sp. zn. 31K/25/2022 bola do funkcie správcu úpadcu - spoločnosti Silverside, a. s. ustanovená spoločnosť UBC 2020, k. s., čím v zmysle § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii bola preukázaná aktívna vecná legitimácia správcu konkurznej podstaty úpadcu - spoločnosti Silverside, a. s. Aktívne legitimovaným na vymáhanie dlžnej sumy úveru je teda žalobca ako správca konkurznej podstaty veriteľa.

28. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná neplnila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej s predchodcom žalobcu a dostala sa s platením splátok do omeškania, preto ju predchodca žalobcu vyzval listom – poslednou výzvou z 30.07.2018 na uhradenie dlhu pozostávajúceho z omeškaných splátok s upozornením, že ak dlžnú sumu neuhradí, úver bude vyhlásený za splatný. Žalovaná uvedenú poslednú výzvu prevzala 02.08.2018. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, predchodca žalobcu vyhlásil celú pohľadávku z úveru za splatnú dňom 07.03.2022, o čom žalovanú písomne informoval.

29. V danom prípade dohoda o strate výhody splátok vyplýva z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okrem omeškania žalovanej so zaplatením niektorých splátok bolo preukázané aj to, že predchodca žalobcu predžalobnou výzvou požiadal žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky, ako aj doručenie tejto predžalobnej výzvy žalovanej.

30. Pri zosplatnení spotrebiteľského úveru je potrebné mať na vedomí, že veriteľ je podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka časovo limitovaný na využitie práva na zosplatnenie úveru, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá, t. j. pre ktorú došlo k zosplatneniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku od splatnosti, ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s r. o., rok 2015, str. 759).

31. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu mohol predchodca žalobcu pristúpiť len za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho

zákonníka (t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a najneskôr do splatnosti ďalšej splátky). Veriteľ zaslal žalovanej upomienky zo dňa 02.05.2018, 01.06.2018 a 02.07.2018, ktorými upozornil žalovanú na uplynutie dátumu splatnosti mesačných splátok úveru dňa 25.04.2018, 25.05.2018, 25.06.2018 a poslednú výzvu zo dňa 30.07.2018, ktorou vyzýval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 172,89 eur, z ktorej mesačné splátky spotrebiteľského úveru predstavovali 156, 58 eur (dve mesačné splátky) a zároveň uviedol, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace, veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu. Posledná výzva bola doručená žalovanej dňa 02.08.2018, čo vyplýva z fotokópie predloženej doručenky (čl. 37 spisu), napriek tomu veriteľ nevyužil svoje právo zosplatniť spotrebiteľský úver do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

K zosplatneniu úveru pristúpil až 07.03.2022, avšak bez splnenia kumulatívnej podmienky uvedenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bez doručenia upozornenia žalovanej v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením na uplatnenie tohto práva. Žalobca neuviedol, pre ktorú konkrétnu omeškanú splátku pristúpil k zosplatneniu dlhu dňa 07.03.2022. Z prehľadu splácania úveru vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním mesačných splátok úveru už za mesiac apríl 2018, od júla 2018 do januára 2019 a od januára 2019 neuhrádzala mesačné splátky v zmluve dohodnutej výške, ale iba čiastočne. Nakoľko pred zosplatnením úveru dňa 07.03.2022 žalobca nezaslal žalovanej výzvu z ktorej by bolo zrejmé, pre ktorú omeškanú splátku mienil uplatniť svoje právo na zosplatnenie úveru, žalovaná nemala možnosť zabrániť zosplatneniu úveru uhradením omeškanej splátky. Všeobecnú formuláciu upozornenia na možnosť zosplatnenia dlhu uvedenej v poslednej výzve zo dňa 02.08.2018 nie je možné považovať za splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k zosplatneniu úveru dňa 07.03.2022.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mimoriadne zosplatnenie úveru dňa 07.03.2022 nie je možné považovať za platné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko k predmetnému zosplatneniu nedošlo v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.

33. Žalobca nepredniesol žalobné tvrdenie, z ktorých omeškaných splátok pozostáva neuhradená suma 1646,96 eur a ktoré omeškané splátky považuje za uhradené sumou 650 eur, ohľadom ktorej žalobu vzal späť, preto dôvodnosť žaloby v tejto súvislosti súd nemohol posudzovať. Keďže súd nemal preukázané platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, skutočnosť, ktorá má vecný dopad na výsledok sporu, súd žalobu o zaplatenie dlžnej istiny 1.646,96 eura s príslušenstvom, žiadanými zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania, ako aj ohľadom zmluvnej pokuty z istiny neplatne zosplatneného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom zamietol.

Zmluvná pokuta má akcesorickú, zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k hlavnému záväzku. V danom prípade súd zosplatnenie spotrebiteľského úveru považuje za neplatné a žalobu o zaplatenie istiny žiadanej z titulu neplatne zosplatneného úveru zamietol a preto vychádzajúc z toho, že hlavný záväzok platne nevznikol, nevyhovel žalobe ani v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty z istiny neplatne zosplatneného úveru.

34. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. V konaní bola úspešná žalovaná, avšak na pojednávaní uviedla, že si náhradu trov konania neuplatňuje, a preto súd žalovanej náhradu trov konania zo strany žalobcu nepriznal.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.